Dýptarleit og breiddarleit

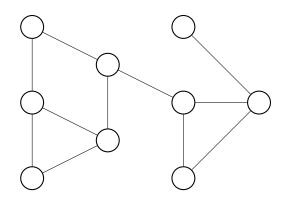
Bergur Snorrason

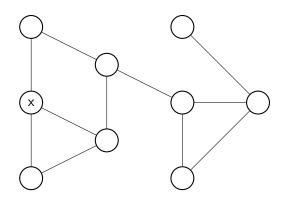
February 26, 2024

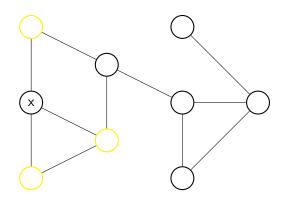
- Hvernig ítrum við í gegnum alla hnúta nets.
- Þetta má að sjálfsögðu gera á marga vegu, en algengt er að notast við annað að tvennu:
 - Dýptarleit (e. deapth-first search).
 - Breiddarleit (e. breadth-first search).
- Báðar aðferðir byggja á því að byrja í einhverjum hnút og heimsækja svo nágranna hans.

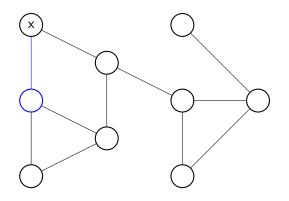
Dýptarleidd

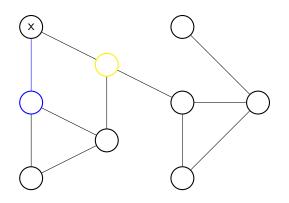
- Dýptarleit byrjar í einhverjum hnút.
- Sá hnútur er kallaður upphafshnúturinn.
- Í hverju skrefi heimsækir leitin einhvern nágranna hnútsins sem hefur ekki verið heimsóttur áður í leitinni.
- ► Ef allir nágrannar hafa verið heimsóttir þá er farið til baka og nágrannar síðasta hnúts eru skoðaðir.
- Tökum dæmi.

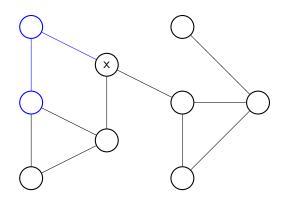

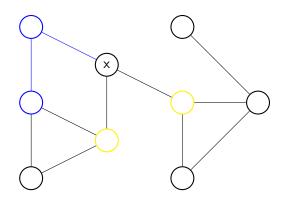

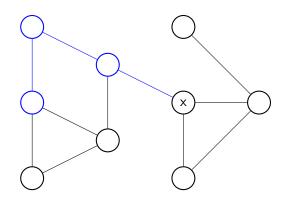

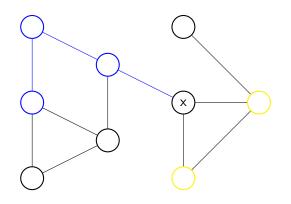

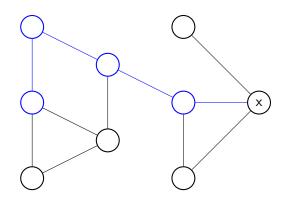

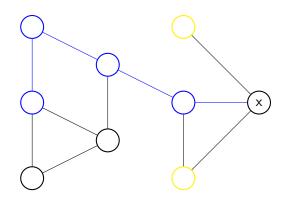

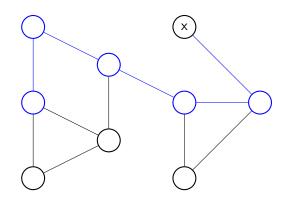

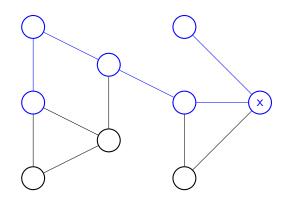

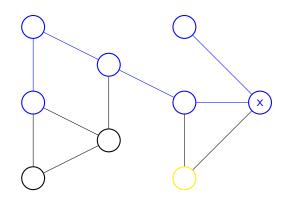

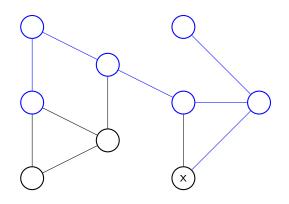

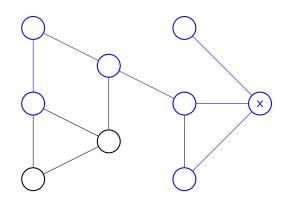

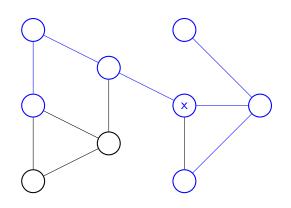

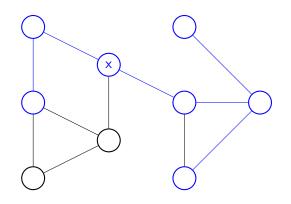

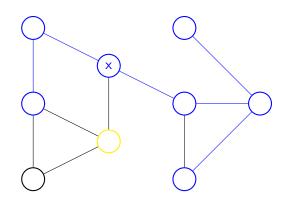

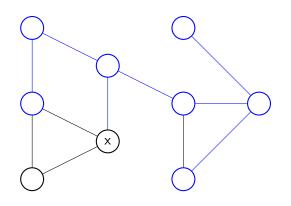

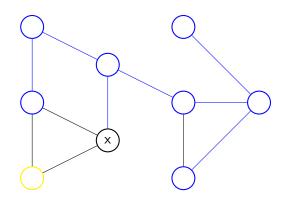

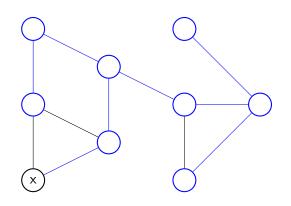

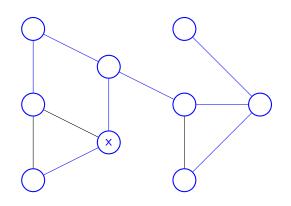

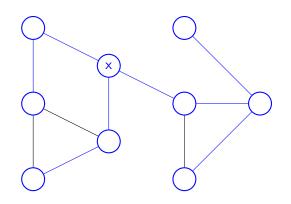

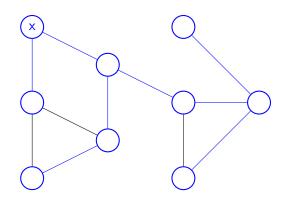

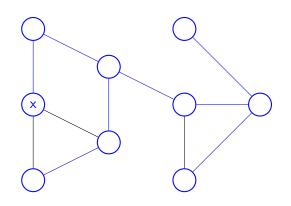

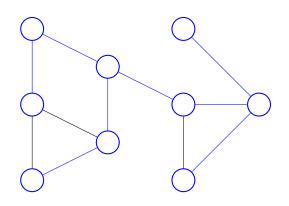

- Þegar kemur að því að útfæra dýptarleit er oftast notast við endurkvæmni.
- Endurkvæmnin sér sjálkrafa um að "fara til baka".

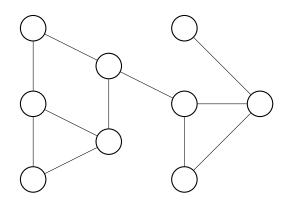
```
6 vi v;
7 void dfs(vvi& g, int x)
8 {
9    int i;
10    printf("Vid erum i nodu %d\n", x + 1);
11    v[x] = 1;
12    for (i = 0; i < g[x].size(); i++) if (v[g[x][i]] == 0)
13     dfs(g, g[x][i]);</pre>
```

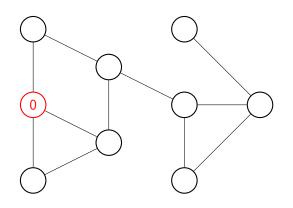
Eftir kall á dfs(g, 0) segir v[j] okkur hvort til sé vegur frá hnúti 0 til hnúts j.

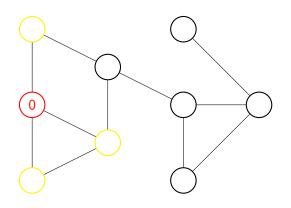
- Tökum eftir að leitin heimsækir hvern hnút í mesta lagi einu sinni og ferðast eftir hverjum legg í mesta lagi tvisvar (einu sinni í stefndu neti).
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(E+V)$.
- Við getum í rauninni ekki beðið um betri tímaflækju.
- ► Við munum alltaf þurfa að skoða alla hnúta og ef við skoðum ekki alla leggi þá erum við að hunsa uppbyggingu netsins.

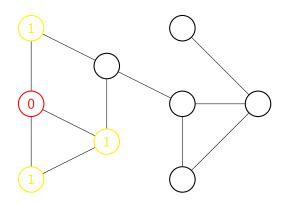
Breiddarleit

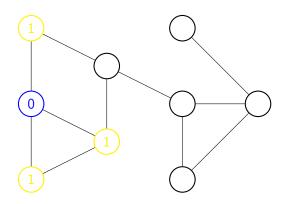
- Við byrjum á að merkja alla hnúta sem "ósnerta", nema við merkjum einn hnút sem "séðan".
- Sá hnútur er kallaður upphafshnúturinn.
- Við endurtökum svo eftirfarandi þar til engir "séðir" hnútar eru eftir:
 - Veljum þann "séða" hnút sem við sáum fyrst.
 - Merkjum alla "ósnerta" nágranna hans sem "séða".
 - Merkjum upprunalegu hnútinn "kláraðann".
- Tökum dæmi.
- Við munum merkja "séða" hnúta með hvenær við sáum þá.

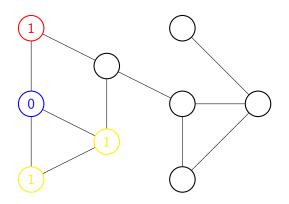

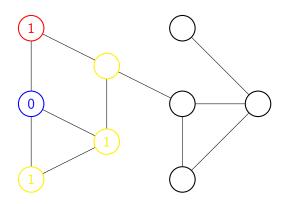

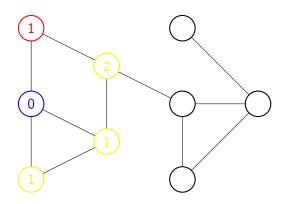

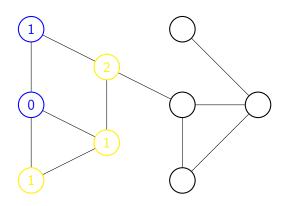

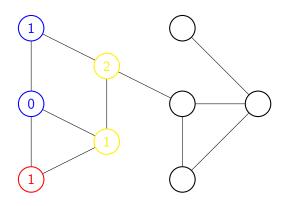

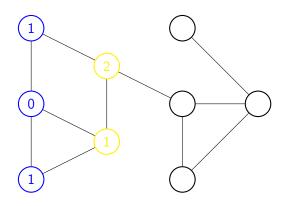

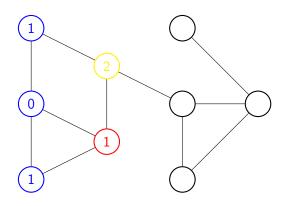

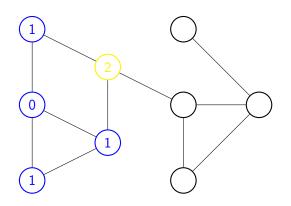

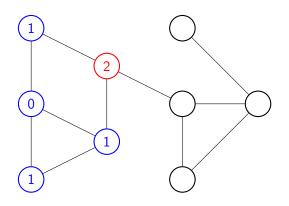

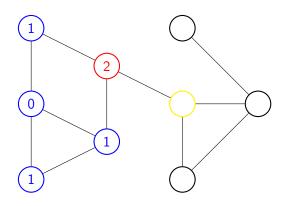

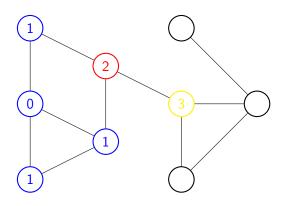

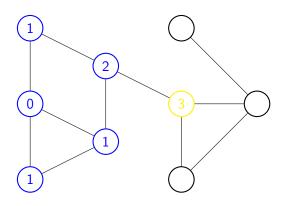

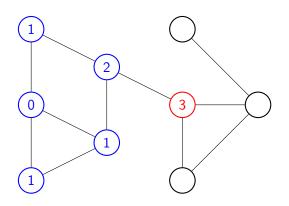

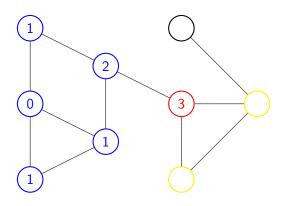

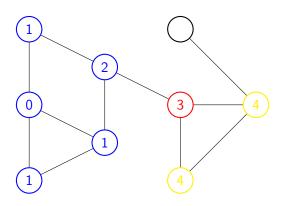

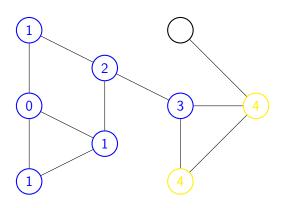

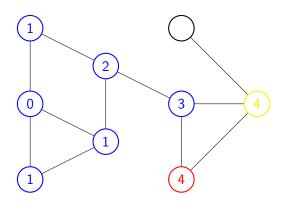

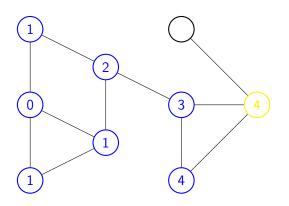

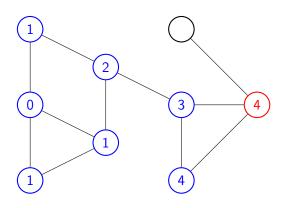

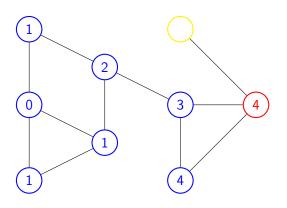

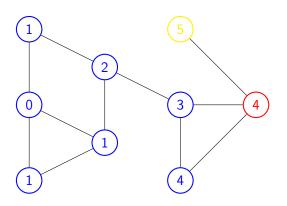

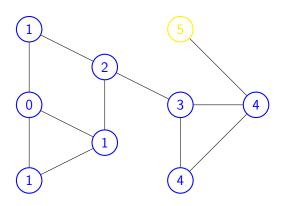

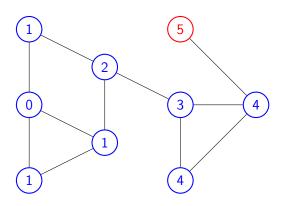

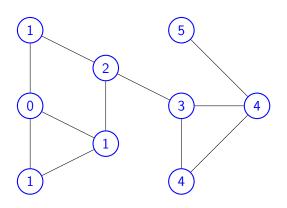

- Við munum halda utan um "séða" hnúta með biðröð.
- Við byrjum því á að setja upphafshnútinn okkar í biðröðina.
- Við tökum svo hnút úr biðröðinni, setjum alla "óséða" nágranna hans í biðröðina og höldum áfram þangað til biðröðin er tóm.

```
18
        vi d(n, -1);
       queue<int> q:
19
20
       q.push(0);
       d[0] = 0:
21
22
        while (q.size() > 0)
23
            int \times = q. front();
24
25
            q.pop();
            for (i = 0; i < g[x].size(); i++) if (d[g[x][i]] == -1)
26
27
28
                q.push(g[x][i]);
                d[g[x][i]] = d[x] + 1;
29
30
        }
31
```

- Við segjum að hnútar u og v séu fjarlægð k frá hvorum öðrum ef stysti vegurinn frá u til v er af lengd k.
- ▶ Við segjum líka að það séu k skref á milli hnútanna.
- ▶ Ef enginn vegur er á milli hnútanna segjum við að lengdin á milli þeirra sé ∞ .
- Mikilvægur eiginleiki breiddarleitar er að hún heimsækir fyrst þá hnúta sem eru næst upphafshnútnum.
- Með öðrum orðum, ef u er k_1 skref frá upphafshnútnum og v er k_2 skref frá upphafshnútunum, $k_1 \neq k_2$, þá heimsækir breiddarleit u á undan v þá og því aðeins að $k_1 < k_2$.
- Við getum því notað breiddarleit til að finna fjarlægðina frá upphafshnútnum að öllum öðrum hnútum.

- Líkt og í dýptarleit þá heimsækjum við hvern hnút í mesta lagi einu sinni og ferðumst eftir hverjum legg í mesta lagi tvisvar (einu sinni í stefndu neti).
- ▶ Svo tímaflækjan er aftur $\mathcal{O}(E + V)$.

- Báðar leitirnar segja okkur til hvaða hnúta megi komast frá upphafshnútnum og gera það með sömu tímaflækju.
- Breiddarleit gefur okkur einnig fjarlægð allra hnúta frá upphafshnútnum.
- Í dýptarleit getum við unnið áfram með gögnin eftir endurkvæma kallið okkar, sem býður upp á mikla fjölbreyttni.
- Dýptarleit má því finna í reikniritum sem finna grannröð neta, tengipunkta og brýr (þetta verður allt skilgreint seinna).

- Tökum dæmi.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur tvær heiltölur, r og c.
- Inntakið inniheldur síðan r strengir, allir af lengd c.
- Strengirnar byrjar og enda allir á 'X' ásamt því að fyrsti og síðasti strengurinn inniheldur bara stafinn 'X'.
- Annars innihalda strengirnir bara stafina 'X', '.' og eitt stykki '0'.

```
1 11 14
2 XXXXXXXXXXXXXX
3 X.X.....XX
5 X.X...XXXX.X
6 XOXXXXX.X.X
7 X...X.X.X
8 X...XX.XXX.X
9 X...X.XXXXXX
10 XXXX.XXX.X.X
11 X....X.X
12 XXXXXXXXXXX
```

- ► Við viljum svo prenta sama borð, nema í stað bókstafana á að koma hversu fá skref við þurfum að taka til frá '□' til að komast þangað ef við megum ferðast upp, niður, til hægri og til vinstri, en ekki á reitunum með 'X'.
- ► Fyrir þá reiti sem við komumst ekki á prentum við -1.

Sem dæmi hefur inntakið

```
1 11 14
2 XXXXXXXXXXXXXXX
3 X.X.....X
4 X.X.XXXX.X.X.X
5 X.X....XXXX.X
6 XOXXXXX...X.X
8 X...XX.X.X.X
9 X...X.X.X.X
10 XXXX.XXX.X.X
11 X...X.X.X
12 XXXXXXXXXXXX
```

úttakið

- Hvernig tengist þetta dæmi efni vikunnar?
- ▶ Við getum túlkað þessa mynd sem net.
- Ímyndum okkur að hver auður reitur sé hnútur.
- Við tengjum svo aðliggjandi auða hnúta með leggjum.
- Þar sem við viljum finna fjalægðir frá tilteknum hnút til allra annara hnúta notum við breiddarleit.
- Fjöldi hnúta í netinu er alltaf minni en $r \cdot c$ og fjöldi leggja er alltaf minni en $2 \cdot r \cdot c$.
- ▶ Svo þetta reiknirit er $\mathcal{O}(E + V) = \mathcal{O}(r \cdot c)$.

```
5 int isin (int x, int y, int r, int c)
 6
   {
7
       if (x >= r \mid | x < 0 \mid | y >= c \mid | y < 0) return 0;
8
       return 1:
9 }
10
11 int main()
12
   {
13
       int i, j, r, c, x, y, g[4][2] = \{\{-1, 0\}, \{1, 0\}, \{0, -1\}, \{0, 1\}\};
14
       cin >> r >> c;
15
       string a[r];
16
       for (i = 0: i < r: i++) cin >> a[i]:
17
       for (i = 0; i < r; i++) for (i = 0; i < c; i++) if (a[i][i] == 'O')
18
            x = i, y = i;
19
       int d[r][c];
20
       for (i = 0; i < r; i++) for (j = 0; j < c; j++) d[i][j] = -1;
21
       queue<ii> q;
22
       q.push(ii(x, y)), d[x][y] = 0;
       while (q.size() > 0)
23
24
25
            ii p = q.front(); q.pop();
26
            x = p. first, y = p. second;
27
            for (i = 0: i < 4: i++)
28
29
                int xx = x + g[i][0], yy = y + g[i][1];
                if (a[xx][yy] = 'X' \mid | !isin(xx, yy, r, c) \mid | d[xx][yy] != -1)
30
31
                    continue;
32
                q.push(ii(xx, yy)), d[xx][yy] = d[x][y] + 1;
33
34
35
       for (i = 0; i < r; i++)
36
            for (j = 0; j < c; j++) printf("%2d", d[i][j]);
37
38
            printf("\n");
39
40
       return 0:
41 }
```

- Tökum annað dæmi.
- Ykkur er gefið net og tiltekinn hnút u.
- Prentið alla einfalda vegi í netinu sem byrja í u.
- Munið að vegur er einfaldur ef hann heimsækir aldrei sama hnútinn tvisvar.

- Við getum leyst þetta með því að breita dýptarleitar útfærslunni okkar lítillega.
- Til að koma í veg fyrir að heimsækja hnút oftar en einu sinni í dýpterleit merkjum við hann og heimsækjum ekki merkta hnúta.
- Við munum ennþá þurfa að merkja hnúta því við erum að leita að einföldum vegum (almennt er ekki takmarkaður fjöldi vega í neti).
- Munurinn er að við munum merkja hnút þegar við sjáum hann, halda áfram endurkvæmt til ómerktra nágranna hans og afmerkja hann svo.

```
7 void dfs(vvi&g, int x)
8
9
       int i:
       v[x] = 1:
10
11
       p.push back(x);
       for (i = 0; i < p.size(); i++) printf("%d", p[i] + 1);
12
       printf("\n"):
13
       for (i = 0; i < g[x].size(); i++) if (v[g[x][i]] == 0)
14
15
            dfs(g, g[x][i]);
       p.pop back():
16
17
       v[x] \equiv 0:
18 }
```

- Þetta forrit prentar alla einfalda vegi sem byrja í hnút u.
- Til að hámarka fjölda slíkra vega getum við búið til net þar sem öll pör hnúta eru nágrannar.
- Þá myndi þetta forrit prenta allar umraðanir sem byrja á x.
- ▶ Tímaflækjan er því $\mathcal{O}(V!)$.